

накопичення. Накопичення діляться на виробничі (обладнання, резерви), і невиробничі (житлові фонди, медичне обслуговування).

Підприємства в Україні в основному використовують залучений капітал (у вигляді банківського кредиту). Основні фонди використовуються, як правило, неефективно, внаслідок незацікавленості великих і довгострокових вкладень. Основна тенденція в використанні капіталу в даний час – в прискоренні швидкості його використання.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ПОЛТАВЩИНИ

*Л.П. Погребняк, аспірант
Полтавська державна аграрна академія*

Ринкова економіка, якій притаманна гостра конкурентна боротьба, вимагає особливих підходів до інновацій. Маючи на меті підвищення ефективності діяльності, інновації відкривають широку перспективи для розвитку сучасного підприємства. Успішна інноваційна діяльність дає можливість підприємству сформуванню позитивний імідж, підвищити конкурентноспроможність, ефективніше використовувати обмежені ресурси, збільшити прибуток.

Проблемами, що стримують розвиток інноваційних процесів в Україні є [1]: відсутність науково методологічної бази формування інноваційної системи та системності у здійснюваних державою заходах щодо реалізації інноваційного потенціалу національної економіки; державне управління інноваційною діяльністю здійснюється без чітко сформульованої стратегії науково-технологічного та інноваційного розвитку; нестача фінансових ресурсів для забезпечення наукових досліджень та впровадження інноваційних розробок; повільне формування в Україні сучасного і масштабного ринку інноваційної продукції. Нами проведено аналіз динаміки та структури здійснення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт за двадцятирічний період, що були реалізовані за допомогою власного інноваційного потенціалу підприємствами Полтавщини. За видами здійснення їх групують як фундаментальні та прикладні дослідження, науково-технічні розробки та послуги (таблиця, рисунок).

Інноваційна діяльність в Полтавській області хоча і характеризується деякими абсолютними позитивними показниками, проте розвивається досить

повільними темпами, до цього часу практично не створено сприятливих умов для її здійснення.

Таблиця

Динаміка обсягу виконаних наукових та науково-технічних робіт в Полтавській області, 1995 – 2015 рр. тис. грн. [2]

Наукові та науково-технічні роботи	Роки					2015 р. до 1995 р. (+;-)
	1995	2000	2005	2010	2015	
Фундаментальні дослідження	301,9	1442,0	3835,4	11731,2	16567,7	16265,8
Прикладні дослідження	1776,3	3327,1	6111,7	11061,3	11166,4	9390,1
Науково-технічні розробки	5178,0	5046,3	23989,5	17318,8	15032,0	9854
Науково-технічні послуги	243,7	5426,0	3450,4	18659,8	14864,5	14620,8
Всього	7499,2	15241,4	37287	58771,1	57630,6	50131,4

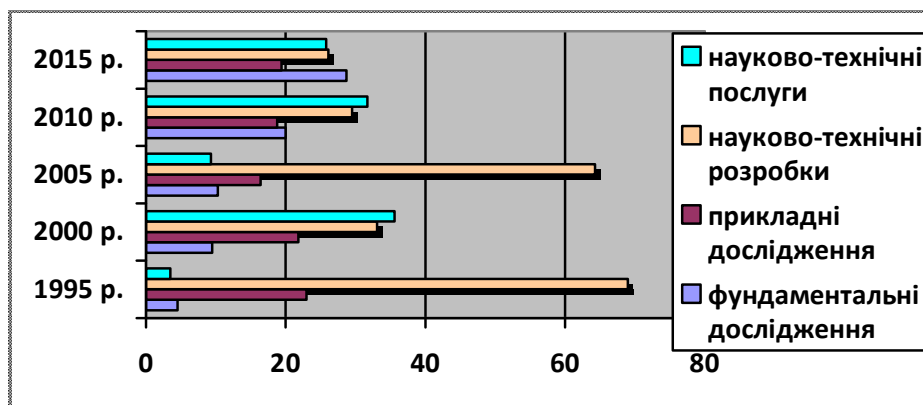

Рисунок – Динаміка структури здійснення наукових та науково-технічних робіт, виконаних власними силами підприємств Полтавської області, 1995-2015 рр.

Статистичні результати вказують, що на даний час обсяг проведення прикладних досліджень в 2015 році менший на 5401,3 тис. грн. від фундаментальних, хоча існує розповсюджена думка про те, що у сфері науки та техніки переважають прикладні дослідження на фоні фундаментальних. Причинами цього є достатньо сформований інноваційний потенціал вітчизняного підприємництва, який потребує дієвих механізмів реалізації та фінансування. Науково-технічні розробки за досліджуваний період займають найбільшу частку в обсягу здійснення інноваційної діяльності підприємства.

Зауважимо, що інноваційна діяльність в Полтавській області хоча і характеризується деякими позитивними абсолютними показниками, проте розвивається досить повільними темпами. В той же час, підвищення ефективності інноваційної діяльності підприємств дасть змогу перейти до створення і використання технологій, продукції більш високого рівня та економічного зростання, яке сьогодні вкрай необхідне для регіону.

Список використаних джерел

1. Канафоцька Г. Стан і перспективи розвитку інноваційних процесів в Україні [Електронний ресурс] / Г. Канафоцька // Журнал інноваційної палати України. – 2009. – Режим доступу: <http://nanoinnovationlivejournal.com>
2. Офіційний сайт головного управління статистики у Полтавській області [Електронний ресурс]. Наука, технології та інновації – Режим доступу: www.pl.ukrstat.gov.ua

МЕТОДИ ОЦІНКИ НАУКОЄМНОСТІ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АПК

І.Г. Максименко, аспірант

Уманський національний університет садівництва

Наукоємність – це показник, який характеризує технологію виробництва та відображає ступінь її зв'язку з науковими дослідженнями та розробками. Наукоємність АПК являє собою показник, що відображає рівень наукової забезпеченості та використання у виробничих процесах агропромислових підприємствах науково-дослідних, проектно-конструкторських інших інноваційних розробок і винаходів, який вимірюється питомою вагою витрат, вкладених у науково-технічні проекти чи наукові розробки в ціні продукції (вартість робіт чи послуг) або ж це рівень витрат на наукові дослідження та розробки в загальних витратах на виробництво певної продукції.

Сутність дефініції «наукоємність» слід визначити як показник, що характеризує ступінь наукового забезпечення та використання у виробництві наукових розробок, який відображає економічну пропорцію між науково-технічною та інноваційною діяльністю та виробництвом.